

פרק יז

א כָּל הַכֵּלִים נִטְלִין בְּשַׁבַּת וְדִלְתוּתֵיהֶן עִמָּהֶן, אִף
עַל פִּי שְׁנַתְפָּרְקוּ בְּשַׁבַּת. שְׂאִינָן דּוּמִין לְדִלְתוֹת
הַבַּיִת, לְפִי שְׂאִינָן מִן הַמּוֹכָן:

ב נוֹטֵל אָדָם קָרְנֵס לְפָצַע בּוֹ אֶת הָאֲגוּזִים, וְקֹרְדִים
לְחֹתֵף אֶת הַדְּבֵלָה. מְגַרְה, לְגַרְר בָּהּ אֶת הַגְּבִינָה.
מְגַרְפָּה, לְגַרְף בָּהּ אֶת הַגְּרוּגְרוֹת. אֶת הַרְחֹת וְאֶת
הַמְזוּלָג, לְתַת עָלָיו לְקַטֹּן. אֶת הַכּוֹשׁ וְאֶת הַפְּרָכָר,
לְתַחֵב בּוֹ. מַחֲט שֶׁל יָד, לְטַל בָּהּ אֶת הַקּוֹץ, וְשֶׁל
סְקָאִים, לְפַתֵּחַ בָּהּ אֶת הַדְּלָת:

ג קָנָה שֶׁל זֵיתִים, אִם יֵשׁ קֶשֶׁר בְּרֵאשׁוֹ, מְקַבֵּל
טְמֵאָה, וְאִם לֹא, אִין מְקַבֵּל טְמֵאָה. בֵּין כֶּף וּבֵין
כֶּף, נִטֵּל בְּשַׁבַּת:

ד רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל הַכֵּלִים נִטְלִין, חוּץ מִן הַמַּסָּר
הַגְּדוֹל וְיִתְד שֶׁל מַחְרָשָׁה. כָּל הַכֵּלִים נִטְלִין לְצַרְף
וְשֵׁלָא לְצַרְף. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, אִין נִטְלִין אֶלָּא
לְצַרְף:

ה כָּל הַכֵּלִים הַנִּטְלִין בְּשַׁבַּת, שֶׁבְרִיָּהֶן נִטְלִין
(עִמָּהֶן), וּבִלְבַד שְׂיֵהִיו עוֹשִׂין מַעֲיִן מְלֵאכָה, שֶׁבְרִי
עֲרָבָה לְכִסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הַחֲבִית, שֶׁבְרִי זְכוּכִית
לְכִסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הַפֶּךָ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, וּבִלְבַד
שְׂיֵהִיו עוֹשִׂין מַעֲיִן מְלֵאכְתָּו, שֶׁבְרִי עֲרָבָה לְצוּק
לְתוֹכָן מִקְפָּה, וְשֶׁל זְכוּכִית לְצוּק לְתוֹכָן שְׁמוֹ:

ו האבן שבקרויה, אם ממלאין בה ואינה נוֹפֶלֶת,
ממלאין בה, ואם לאו, אין ממלאין בה. זמורה
שהיא קשורה בטפית, ממלאין בה בשבת:

ז פקק החלון, רבי אליעזר אומר, בזמן שהוא
קשור ותלוי, פוקקין בו, ואם לאו, אין פוקקין בו.
וחכמים אומרים, בין כך ובין כך פוקקין בו:

ח כל כסויי הפלים שיש להם בית אחיזה נטלים
בשבת. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים.
בכסויי הקרקעות, אבל בכסויי הפלים, בין כך ובין
כך נטלים בשבת: